

Sygn. akt III AUa 527/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Irena Goik (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSA Jolanta Pietrzak
Protokolant	Beata Gandyk

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2012r. w Katowicach

sprawy z odwołania T. Ł. (T. Ł.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podjęcie wypłaty zawieszony emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonej T. Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 10 stycznia 2012r. sygn. akt IX U 1541/11

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję organu rentowego w ten sposób, że nakazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R. wypłatę emerytury ubezpieczonej T. Ł. od dnia 1 października 2011 r.

/-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA I.Goik /-/ SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 527/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 września 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wstrzymał ubezpieczonej T. Ł. wypłatę emerytury powołując się na art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych (Dz. U.

Nr 257 poz. 1726/ oraz okoliczność, iż ubezpieczona kontynuuje zatrudnienie.

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniosła ubezpieczona T. Ł. domagając się jej zmiany oraz podnosiła, iż decyzję o przejściu na emeryturę podjęła gdy obowiązek rozwiązania umowy o pracę jako warunek otrzymywania świadczenia

z organu rentowego nie obowiązywał, a teraz została pozbawiona prawa do emerytury. Ubezpieczona uważała, że przepis na który powołuje się Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. narusza jej prawa nabyte - wypłatę emerytury bez obowiązku rozwiązywania umowy o pracę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 10 stycznia 2012 roku sygn. akt IX U 1541/11 Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział IX Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku oddalił odwołanie ubezpieczonej T. Ł..

Sąd pierwszej instancji ustalił, iż ubezpieczona prawo do emerytury nabyła od dnia 1 stycznia 2010 roku na podstawie przepisów art. 29 w związku z art. 46 ustawy

z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

Z dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń wynika i ta okoliczność, że przed przejściem na emeryturę ubezpieczona była zatrudniona w Zespole Szkół (...) w R. jako nauczycielka i obecnie nadal pozostaje w zatrudnieniu. Zaskarżoną decyzją z dnia 21 września 2011 roku organ rentowy wstrzymał ubezpieczonej dalszą wypłatę emerytury opierając się również na art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji uznał, że odwołanie ubezpieczonej T. Ł. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego wprowadzenie z dniem 1 stycznia 2011 roku do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.)

art. 103a jest przywróceniem poprzedniego stanu prawnego w tym zakresie.

Sąd pierwszej instancji powołał się przy tym na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 lutego 2006 roku sygn. akt SK 45/04, który orzekł,

że regulujący uprzednio tę kwestię przepis art. 103 ustawy emerytalnej jest zgodny z Konstytucją.

Mając powyższe na uwadze Sąd pierwszej instancji orzekł jak w sentencji.

Apelację od wskazanego rozstrzygnięcia wniosła ubezpieczona T. Ł..

Wnosząca środek odwoławczy domagała się uchylenia opisanego wyroku lub jego zmiany przez uchylenie decyzji organu rentowego z dnia 21 września 2011 roku

i przywrócenia prawa do wypłaty emerytury od dnia 1 października 2011 roku wraz z należnymi odsetkami do daty spełnienia żądania.

Apelująca powoływała się przy tym na wniosek grupy senatorów RP,

w zakresie zbadania zgodności z Konstytucją przepisów, na których organ rentowy oparł swoje rozstrzygnięcie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję organu rentowego należało zmienić w ten sposób, że nakazano Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. wypłatę emerytury ubezpieczonej T. Ł. od dnia 1 października 2011 roku.

Zgodnie z art. 103a cytowanej ustawy emerytalnej prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury ustalonym w decyzji organu rentowego. Powyższy przepis został wprowadzony ustawą z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 roku Nr 257 poz. 1726). Wprowadzenie tego przepisu miało na celu zachęcenie osób spełniających warunki do uzyskania emerytury do opóźnienia decyzji o przejściu na emeryturę i kontynuowania zatrudnienia w macierzystym zakładzie pracy.

W dniu 13 listopada 2012 roku wyrokiem o sygn. akt K 2/12 Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257 poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291 poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227) dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku bez konieczności rozwiązania stosunku pracy jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającego z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję organu rentowego należało zmienić w ten sposób, że zobowiązano organ rentowy do wypłaty ubezpieczonemu emerytury od dnia 1 października 2011 roku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wskazane rozstrzygnięcia powodują, iż tracą na znaczeniu przedstawione przez Sąd pierwszej instancji rozważania prawne zasadzające się na wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 lutego 2006 roku odnoszącym się przecież do poprzednio obowiązującego stanu prawnego.

Sąd Apelacyjny zaznacza, że w niniejszej sprawie rozstrzygnięcie Sądu I instancji dotyczyło sytuacji ubezpieczonej, która nabyła prawo do emerytury z dniem 1 stycznia 2010 roku (a zatem przed dniem 1 stycznia 2011 roku) w oparciu o przepis art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

W związku z powyższym zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego nie mógł się ostać skoro przepis art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS w zakresie dotyczącym kategorii ubezpieczonych do których należy apelująca został usunięty z porządku prawnego, co w chwili orzekania przez Sąd Apelacyjny nie mogło pozostać niedostrzeżone.

Niezależnie od powyższego, Sąd Apelacyjny w składzie orzekającym zwraca uwagę, iż przedstawione stanowisko nie jest odosobnione a zostało już wyrażone w wyrokach Sądu II instancji w Katowicach np. wyrok z dnia 21 listopada 2012 roku sygn. akt III AUa 414/12 i z dnia 22 listopada 2012 roku sygn. akt III AUa 438/12 wydanych w analogicznym stanie faktycznym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA I.Goik /-/ SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek